

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων - Βουμελιταίων Φθιώτιδας
(και τα προερχόμενα απ' αυτό χωριά Λάρυμνα, Λούτσι, Πύργος)
Γραφεία: Σίνα & Δαφνομήλη 1Α, Αθήνα Τ.Κ. 10680

“ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΔΙΝΩ, ΓΙΑ Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΜΑΡΤΙΝΟ”

Έτος 12ο • Αρ. φύλλου 49 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2017 • Τιμή 0,01€ • web: www.martino.gr • e-mail: aias@martino.gr

Βιβλίο

Μία δέσμη ιστορικών σημειώσεων, σε διασωθέντα τεκμήρια του νεώτερου ελληνικού πολιτισμού, που προστατεύονται από τη φθορά και την εξαφάνιση με την αγάπη και τη φροντίδα ολίγων ευαίσθητων συμπολιτών μας, επί του παρόντος...

Κυκλοφόρησαν με πρόλογο Άγγελου Μενεγάτου, Architecte DPL-G Urbaniste I U A P, τα **Λαϊκά λιθανάγλυφα, χειρών ποιήματα εν ελατεία, με συναφή ιστορικά σημειώματα...**

Μια κατάθεση ψυχής για την πόλη της Ελλάδας.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Γνωστοποιούμε στους αγαπητούς αναγνώστες της εφημερίδας "Αίας ο Λοκρός" ότι από το τρέχον τεύχος η εφημερίδα θα μοιράζεται σε έντυπη μορφή, μόνο σε όσους έχουν πληρώσει την συνδρομή τους. Ο "Αίας ο Λοκρός" στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στην συνδρομή σας.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ευχαριστούμε τους αναγνώστες που έστειλαν τη συνδρομή τους για το 2016. Παρακαλούμε όσους δεν την έχουν στείλει να τη στείλουν μαζί με τη συνδρομή του 2017 για να συνεχιστεί απρόσκοπτα η λειτουργία του Συλλόγου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 2016: 10€

ΛΟΓ/ΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ: ALPHABANK

298002320000670

IBAN: GR6001402980298002320000670

BIC: CRBAGRAA

ή στα μέλη του Δ.Σ του Συλλόγου.

ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΣΤΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΔΑΣΟΣ ΤΩΝ ΠΕΥΚΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΟ ΜΑΡΤΙΝΟ

Στις 29/03/2017 νωρίς το απόγευμα ξέσπασε πυρκαγιά στα πεύκα της εκκλησίας και συγκεκριμένα ξεκίνησε από τις αμυγδαλιές του Ρομπόκα με κατεύθυνση τα τελευταία σπίτια στα νέα οικόπεδα.

Για καλή μας τύχη, η κινητοποίηση των επίγειων δυνάμεων της πυροσβεστικής υπηρεσίας απέτρεψαν την ολοκληρωτική καταστροφή του περιαστικού δάσους. Τα πεύκα της εκκλησίας, αυτό το μικρο αισθητικό δάσος δίπλα στο Μαρτίνο είναι ο τελευταίος φυσικός πνεύμονας που συνεχίζει να χαρίζει στο Μαρτίνο το υγιεινό του κλίμα.

Τα πεύκα της εκκλησίας είναι κομμάτι της ζωής μας, ο πνεύμονάς μας. Η προστασία του από πυρκαγιά είναι υπόθεση όλων των Μαρτιναίων. Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί για να μην προκαλέσουμε πυρκαγιά από αμέλεια.

Αριστείδης Κ. Κούρος

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΚΛΙΜΑΚΙΟΥ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

Την 29η του μηνός Μαρτίου του έτους 2017 ημέρα της εβδομάδας Τετάρτη και ώρα 17:05', το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Αταλάντης κλήθηκε να επέμβει σε δασική πυρκαγιά που έλαβε χώρα σε περιαστική δασική έκταση βόρεια-βορειοδυτικά του οικισμού του Μαρτίνου και συγκεκριμένα στην θέση Ανεμόμυλος. Η κινητοποίηση του κλιμακίου ήταν άμεση με όλα τα μέσα καθώς και το προσωπικό που ήταν διαθέσιμα και συγκεκριμένα με τρία υδροφόρα πυροσβεστικά οχήματα και 8 υπαλλήλους. Με την άφιξη των πρώτων οχημάτων διαπιστώθηκε ότι λόγω της έκτασης αλλά και της επικινδυνότητας της πυρκαγιάς απαιτούνται ενισχύσεις για την αντιμετώπιση της και έγινε περαιτέρω κινητοποίηση επίγειων δυνάμεων από γειτονικές Πυροσβεστικές Υπηρεσίες με την συνολική δύναμη στο επιχειρησιακό πεδίο να ανέρχεται σε 7 οχήματα με 16 υπαλλήλους καθώς και 1 πεζοπόρο τμήμα 6 υπαλλήλων.

Συνέχεια στη σελ. 2

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΕΤΟΥΣ 2016

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΗΜ/ΝΙΑ ΤΕΛΕΣΗΣ ΓΑΜΟΥ
1	Δημάκης Σπυρίδων Μητσάκου Ιωάννα	Ιωάννης Μιχαήλ	26/12/2016
2	Τούμπης Ηλίας Σωτήρχου Σωτηρία	Αθανάσιος Ανασστάσιος	14/02/2016
3	Πουλάκης Κωνσταντίνος Καβάλλα Ευαγγελία	Χρήστος Δημήτριος	18/06/2016
4	Γκριτζάπης Σπυρίδων Γκριτζάπη Μαρία - Ελένη	Ιωάννης Κων/νος	04/06/2016
5	Λιώρης Ιωάννης Ντούρτα Σταματία	Σωτήριος Ανδρέας	23/07/2016
6	Χήνης Δημήτριος Φλούδα Παναγιώτα	Γεώργιος Δημήτριος	23/07/2016

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΕΣ ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΕΤΟΥΣ 2016

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΗΜ/ΝΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ
1	Ρούση Ασήμω	Γεώργιος	03/02/2016
2	Μπέρδος Δημήτριος	Ιωάννης	24/02/2016
3	Καραμέρη Καλλιόπη	Θωμάς	24/02/2016
4	Φούντας Άγγελος	Νικηφόρος	02/04/2016
5	Παλακωνσταντίνου Χρήστος	Κωνσταντίνος	11/04/2016
6	Δάρρα Κωνσταντινιά	Σταύρος	06/05/2016
7	Σίδερη Αργυρώ	Αθανάσιος	04/08/2016
8	Καραμέρης Ζαφείρης	Γεώργιος	20/08/2016
9	Μπέσιος Παναγιώτης	Αθανάσιος	27/08/2016
10	Κυράνα Χρυσάνθη	Λουκάς	15/09/2016
11	Μπέρδου Παναγιούλα	Δημήτριος	16/09/2016
12	Παναγιώτου Γεώργιος	Μιχαήλ	02/10/2016
13	Σταματάκης Ευστάθιος	Παναγιώτης	06/10/2016
14	Παλληκάρης Σπύρος	Ανέστης	30/10/2016
15	Νουνός Πέτρος	Κωνσταντίνος	06/11/2016
16	Δούκα Αγγελική	Κωνσταντίνος	08/12/2016
17	Σταματάκης Ιωάννης	Νικόλαος	10/12/2016
18	Μπέρδου Γιαννούλα	Ιωάννης	16/12/2016
19	Μπάτσος Γεώργιος	Ιωάννης	26/12/2016
20	Καράλη Όλγα	Αθανάσιος	26/12/2016

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΕΤΟΥΣ 2016

A/A	Επώνυμο	Όνομα	Όνομα Πατέρα	Όνομα Μητέρας	Ημ/νία Γέν
1	Ταρλαντάς	Κων/νος	Ανδρέας	Ελένη	03/01/2016
2	Σακαρίκος	Άκο	Ιωάννης	Βασιλική Τζαβέ	05/07/2016
3	Βατσεισβίλι	Λέβαν	Ζουράμπ	Παναγιώτα Σπύρου	06/04/2016
4	Γκριτζάπης	Άκο	Κων/νος	Παρασκευή	30/11/2016
5	Γέρσου	Άκο	Γζέρομ Φράνσις	Μαρία Σταματάκη	22/09/2016
6	Καραμέρης	Άκο	Δημήτριος	Μαριάννα	01/11/2016
7	Μπέρδος	Άκο	Σοφοκλής	Αγγελική	15/07/2016
8	Γκριτζάπη	Άκο	Παναγιώτης	Μαρία	30/05/2016
9	Θεοδώρου	Άκο	Σπυρίδων	Χριστίνα	26/04/2016
10	Καράλης	Άκο	Παναγιώτης	Κων/να	25/10/2016
11	Καβάλλας - Βράντζας	Άκο	Χρήστος	Δέσποινα	01/07/2016
12	Παπακων/νου	Μάριος	Γεώργιος	Ευαγγελία	19/02/2016
13	Δημάκη	Άκο	Παναγιώτης	Σεβαστή	04/05/2016
14	Κερφύλιας	Αθανάσιος	Γεώργιος	Μαρία	23/04/2016
15	Κυράνας	Άκο	Ελευθέριος	Βασιλική	09/11/2016
16	Παπαγεωργίου	Άκο	Αριστοτέλης	Αθανασία	22/06/2016
17	Πέππα	Άκο	Γεώργιος	Αικατερίνη	26/11/2016
18	Κυράνας	Άκο	Ιωάννης	Μαρία	19/10/2016
19	Λιώρη	Άκο	Ιωάννης	Σταματία	17/08/2016
20	Ιωαννίδη	Άκο	Νικόλαος	Νίκη	07/06/2016
21	Μπτρεκουλάκης	Άκο	Κων/νος	Σοφία	19/10/2016
22	Στασίδη	Άκο	Ευστράτιος	Ιωάννα	11/03/2016
23	Τούμπη	Άκο	Ηλίας	Σωτηρία - Τριανταφυλλιά	12/05/2016
24	Μάστορης	Άκο	Ιωάννης	Ελένη	06/02/2016
25	Μπαδιανούδης	Άκο	Νικόλαος	Γεωργία Κάζα	20/09/2016
26	Γκριτζάπης	Άκο	Σπυρίδων	Μαρία-Ελένη	04/08/2016
27	Σταματάκης	Άκο	Ιωάννης	Ευαγγελία	12/07/2016
28	Σταματάκης	Άκο	Σεραφείμ	Μαργαρίτα	11/08/2016

ΔΩΡΕΕΣ Απριλίου Μαΐου Ιουνίου 2017

ΣΠΥΡΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ ΕΥΜΟΡΦΙΑ

ΠΑΠΑΓΚΙΚΑ ΕΛΕΝΗ

ΑΡ. Γ. ΚΟΥΡΟΣ

ΜΑΣΤΟΡΑ ΦΙΛΙΤΣΑ

ΠΑΠΑΓΚΙΚΑ ΜΑΡΙΑ

Γ. Π. ΚΑΖΑΣ

ΓΑΡΔΙΚΙΩΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΡΟΥΣΣΗΣ ΜΑΡΚΟΣ

Α. Χ. ΚΟΥΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Α. ΚΟΥΡΟΥ

ΔΗΜΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΤΣΟΥΛΟΥΧΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΛΟΥΤΣΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΜΠΩΚΟΣ ΤΑΣΙΟΣ

ΜΑΣΤΟΡΑ ΕΛΕΝΗ

ΕΛΕΥΘΕΡΑΚΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΜΑΣΤΟΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΤΟΥΜΠΗΣ ΤΡΥΦΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΜΠΩΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΑΡΑΜΕΡΗΣ ΘΩΜΑΣ

10€

10€

10€

10€

10€

10€

20€

10€

20€

10€

10€

10€

40€

10€

10€

20€

5€

10€

40€

10€

10€

10€

10€

50€

10€

ΠΥΡΚΑΓΙΑ

ΣΤΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΔΑΣΟΣ ΤΩΝ ΠΕΥΚΩΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΟ ΜΑΡΤΙΝΟ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Η πυρκαγιά αφού κατέκαψε αρκετά μεγάλη πευκόφυτη δασική έκταση κινήθηκε απειλητικά προς τις πρώτες κατοικίες του οικισμού αλλά οι συντονισμένες ενέργειες των πυροσβεστικών υπαλλήλων απέτρεψαν τόσο την καταστροφή των κατοικιών όσο και την εξάπλωση της πυρκαγιάς διασώζοντας την περιουσία των κατοίκων καθώς και το περιαστικό δάσος.

Όσο αφορά την εξέλιξη της πυρκαγιάς, από τα δελτία που συμπληρώνονται καθόλη την διάρκεια του συμβάντος προκύπτει ότι η πυρκαγιά είχε τεθεί υπό μερικό έλεγχο στις 22:50΄ της αυτής ημερομηνία. Καθοριστική ήταν και η συμβολή του Δημάρχου Λοκρών Νικολάου Λιόλιου , του Αντιδημάρχου Λοκρών Ιωάννη Κούρου και του Προέδρου της τοπικής κοινότητας Μαρτίνου Γεωργίου Μύθη καθώς και των πολιτων οι οποίοι βρίσκονταν από τα πρώτα λεπτά στον χώρο εκδήλωσης της πυρκαγιάς και υποστήριξαν τις ενέργειες της πυροσβεστικής Υπηρεσίας τόσο σε επιχειρησιακό επίπεδο όσο και επίπεδο μέριμνας.

Για την αιτία της πυρκαγιάς διενεργείτε προανάκριση και έχει σχηματισθεί δικογραφία από τους ανακριτικούς υπαλλήλους του Π.Κ Αταλάντης η οποία και έχει αποσταλεί στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Λαμίας. Όποιος πολίτης γνωρίζει πληροφορίες και στοιχεία που μπορούν να βοηθήσουν στο προανακριτικό έργο παρακαλείται να επικοινωνήσει στα παρακάτω τηλέφωνα:22330-80199 και 22330-80844.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
Μπεκιάρης Βελισσάριος,
Ανθυποπυραγός

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία:
Σύλλογος των εν Αθήναις
και Απανταχού Μαρτιναίων
“ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ”
Σίνα και Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα 10680
Α.Φ.Μ. 9998-2875
Δ.Ο.Υ. Ι΄ Αθηνών
web site: www.martino.gr
e-mail: aias@martino.gr

Εκδότης:
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου:
Αριστείδης Κ. Κούρος
Δρυάδων 40, Γαλάτσι 11146
Τηλ.: 6945818191

Διευθυντής
Θωμάς Γ. Καραμέρης
Ι. Δροσσοπούλου 237, Αθήνα
Τηλ.: 6976006224
Συντάσσεται με τη βοήθεια
των μελών του Δ.Σ.

Επιμέλεια έκδοσης:
Τσουλουχάς Γιώργος
Μικράς Ασίας 8, Ξάνθη Τ.Κ. 67100
Τηλ.: 6932146695
e-mail: tsoulouhas@gmail.com
www.justweb.gr

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις
απόψεις του υπογράφοντα.
Κείμενα - επιστολές υβριστικού
περιεχομένου δε δημοσιεύονται.

Μια Κυριακάτικη βόλτα στον Ορχομενό Βοιωτίας

Γράφει ο Τάσος Μπεκουλάκης, διευθυντής της έντυπης Lifo

Τελικά αποδείχθηκε μια όμορφη και ενδιαφέρουσα εκδρομή.

Ο Ορχομενός είναι μάλλον αδικημένος, γιατί παρόλο που είναι πάνω στο δρόμο για Αράχωβα ή Λειβαδιά και είναι σε απόσταση μίας ώρας από την Αθήνα (130 χιλιόμετρα), σπάνια είναι προορισμός – συνήθως είναι μία στάση για καφέ καθοδόν για Δελφούς ή στην επιστροφή, για να προμηθευτείς καπνιστές πέστροφες. Η αλήθεια είναι ότι με αφορμή τις πέστροφες ξεκινήσαμε, αλλά, πριν πάμε στις πηγές, κάναμε μια βόλτα στην μικρή κωμόπολη που είναι τελικά πολύ πιο όμορφη και ενδιαφέρουσα από ό,τι φαίνεται με πρώτη ματιά.

Ο Ορχομενός έχει έναν από τους πιο σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους της Στερεάς Ελλάδας, τον θολωτό τάφο του Μινύου που αποκάλυψε ο Σλήμαν στο τέλος του 19ου αιώνα, μία βυζαντινή εκκλησία χτισμένη στο σημείο που ήταν οι αρχαίοι ναοί του Διονύσου και των Χαρίτων με κομμάτια από τους ναούς και ένα σωρό αρχαίες επιγραφές, εντοιχισμένες στον σκελετό της – εξ ου και το όνομα, Παναγία η Σκριπού, από το λατινικό scriptus, που σημαίνει επιγραφή. Έχει επίσης τις πηγές των Χαρίτων, ένα πρόσφατο άγαλμα του Φρίξου και της Έλλης στην κεντρική πλατεία και μία κλασική λεμονάδα, την ΑΓΝΗ, που είναι από τις καλύτερες που υπάρχουν.

Ο Ορχομενός κατοικείται από τη Νεολιθική περίοδο, στην περιοχή έχουν βρεθεί κυκλικές καλύβες διαμέτρου 2-6 μέτρων, ενώ υπάρχουν και απομεινάρια από αψιδωτά σπίτια της Πρώιμης Εποχής του Χαλκού (2800-1900 π.Χ.). Κατά την Εποχή του Χαλκού (3η-2η χιλιετία π.Χ.), ο Ορχομενός φημίστηκε ως σπουδαίο κέντρο πολιτισμού. Το ανάκτορο και ο λαμπρός θολωτός τάφος δηλώνουν την ισχύ του στα μυκηναϊκά χρόνια. Ο Ορχομενός αναφέρεται από τον Όμηρο στον «Νηών κατάλογο» επειδή συμμετείχε στην εκστρατεία κατά της Τροίας με 30 πλοία, μαζί με την Ασπληδώνα. Στα ιστορικά χρόνια ο Ορχομενός ήταν γνωστός ως «η πόλη των Χαρίτων». Το ιερό τους τοποθετείται μάλλον κάτω από το ναό της Παναγίας Σκριπούς. Προς τιμήν τους γίνονταν μουσικοί και ποιητικοί αγώνες, τα Χαριτήσια. Στην είσοδο του αρχαιολογικού χώρου, στα αριστερά, μόλις προσπεράσεις το δωμάτιο του φύλακα, υπάρχουν τρίγωνες πλάκες παραταγμένες στη σειρά, οι οποίες τοποθετούνταν σε μεταλλικούς τρίποδες και πάνω τους άναβαν τη φλόγα πριν την έναρξη των αγώνων και, μετά το τέλος τους, χάραζαν σε αυτές τα ονόματα των νικητών. Είναι ένα μοναδικό εύρημα, δίπλα σε σαρκοφάγους των ελληνιστικών χρόνων και μία πέτρα με τον ήλιο της Βεργίνας, το έμβλημα της δυναστείας του Φιλίππου. Όλα έχουν βρεθεί από ντόπιους την ώρα που έσκαβαν με το αλέτρι στο χωράφι τους, όπως και το «τρόπαιο του Σύλλα», ένα μαρμάρινο άγαλμα μεγάλου μεγέθους σε κομμάτια, που διασώθηκε ολόκληρο και αναμένεται να αναστηλωθεί (σε βάση θα είναι παρόμοιου ύψους με το λιοντάρι της Χαιρώνειας). «Ο Σύλλας νίκησε το Μιθριδάτη, σε μία μάχη που έγινε ανάμεσα στον Ορχομενό και το Κάστρο» μας λέει ο φύλακας του αρχαιολογικού χώρου. «Για να γιορτάσει τη μεγάλη νίκη του στη Χαιρώνεια της Βοιωτίας επί του μιθριδικού στρατού του Αρχέλαου, ο Ρωμαίος στρατηγός έκανε στη Θήβα γιορτές με μουσικούς και τελετές. Ο Αρχέλαος, ο στρατηγός του Μιθριδάτη, με 80.000 άνδρες, έχοντας κι ενισχύσεις από το Δορύλαο, έναν ακόμη στρατηγό του Μιθριδάτη, κατευθύνθηκε στον Ορχομενό. Εκεί ο Σύλλας αντιπα-

ρατάχθηκε εναντίον του. Στη σκληρή μάχη που ακολούθησε, με το Ρωμαίο στρατηγό να διακινδυνεύει τη ζωή του, οι Ρωμαίοι επικράτησαν».

Το 1893 ο Α. de Ridder ανέσκαψε το ναό του Ασκληπιού και ρωμαϊκούς τάφους και τα επόμενα χρόνια αποκαλύφθηκαν το μυκηναϊκό ανάκτορο, προϊστορικό νεκροταφείο και το αρχαίο θέατρο, ακριβώς πίσω από το λόφο με το θολωτό τάφο του Μινύου.

Ο θολωτός τάφος του Μινύου (13ος αι. π.Χ.) είναι ένα από τα λαμπρότερα δείγματα ταφικής αρχιτεκτονικής της μυκηναϊκής περιόδου και συγκρίνεται με το θολωτό τάφο του Ατρέως στις Μυκήνες. Στο πλευρικό δωμάτιο διατηρείται σε άριστη κατάσταση η ανάγλυφη οροφή με σπείρες και φυτικά θέματα. Στο κέντρο της θόλου υπάρχει ορθογώνιο ταφικό μνημείο της ελληνιστικής περιόδου (323 π.Χ.-30 π.Χ.). Το θέατρο οικοδομήθηκε προς το τέλος του 4ου αιώνα π.Χ. Διατηρείται το κοίλο με τα εδώλια για τους θεατές, η ορχήστρα και μέρος της σκηνής. Χρησιμοποιήθηκε μέχρι τα ύστερα ρωμαϊκά χρόνια (4ος αιώνας μ.Χ.). Το Μυκηναϊκό ανάκτορο ανατολικά του θολωτού τάφου (το οποίο καταστράφηκε το 1200 π.Χ.) έχει εν μέρει μόνο αποκαλυφθεί και αποτελείται από τρεις πτέρυγες, διακοσμημένες με πλούσιες τοιχογραφίες. Στο ανατολικό άκρο του όρους Ακοντίου υπάρχουν και τα οχυρωματικά τείχη της ακρόπολης του Ορχομενού που οικοδομήθηκαν στο β' μισό του 4ου αιώνα π.Χ. –χρειάζεται ποδαρόδρομος για να φτάσεις μέχρι εκεί.

Απέναντι ακριβώς από το θέατρο και τον θολωτό τάφο υπάρχει η βυζαντινή εκκλησία, η Μονή Παναγίας Σκριπούς, το πιο σημαντικό μνημείο από τη σειρά ναών του τύπου «σταυροειδής μεταβατικός», στον ελλαδικό χώρο, κτίσμα του 9ου αιώνα μ.Χ. Από το αρχικό συνολικό συγκρότημα σήμερα σώζεται μόνο το Καθολικό, αφιερωμένο στην Κοίμηση της Θεοτόκου, αλλά και στους αποστόλους Πέτρο και Παύλο. Στην ευρύτερη περιοχή ο περιηγητής Πausanias (9, 38, 1) μνημονεύει δύο ιερά των Χαρίτων και του Διονύσου, τα οποία δεν έχουν μέχρι σήμερα βρεθεί, αλλά πρέπει κατά πάσα πιθανότητα να βρίσκονταν στη θέση που χτίστηκε η εκκλησία. Αυτό άλλωστε μαρτυρούν οι ανασκαφικές εργασίες που αποκάλυψαν εξωτερικά – στον περίβολο του ναού – ένα κτίσμα μυκηναϊκής περιόδου. Επίσης, στο εσωτερικό του ναού αποκάλυψαν την ύπαρξη παλαιοχριστιανικού ψηφιδωτού. Στο ναό υπάρχει και κατακόρυφο ηλιακό ρολόι, ίσως το ωραιότερο από όλα τα Βυζαντινά ηλιακά ρολόγια της Ελλάδας, το οποίο τοποθετήθηκε τη χρονολογία κατασκευής του καθολικού, το 874 μ.Χ., και έτσι είναι το αρχαιότερο από όλα τα μεσαιωνικά-βυζαντινά κατακόρυφα ηλιακά ρολόγια της Ελλάδας.

Μετά την αρχαιολογική βόλτα επισκεφτήκαμε τον κ. Νίκο Οικονόμου, σημερινό ιδιοκτήτη των αναψυκτικών Αγνή, μίας οικογενειακής επιχείρησης που ξεκίνησε το 1958 ο πατέρας του Δημήτριος Οικονόμου, ο οποίος συνεχίζει να παράγει την ίδιες πορτοκαλάδες και λεμονάδες, με νερό από την Πηγή Χαρίτων της περιοχής και ελάχιστη προσθήκη ανθρακικού. Ακόμα και το γυάλινο μπουκάλι παραμένει το ίδιο, vintage, όπως τότε που ξεκίνησε. Παρόλο που όλοι όταν μιλούν για Αγνή στην περιοχή αναφέρονται στην κλασική πορτοκαλάδα που σε γυρνάει σε γεύσεις των παιδικών σου χρόνων, αυτή που αξίζει να δοκιμάσει οπωσδήποτε κανείς είναι η λεμονάδα του. Ο κύριος Οικονόμου μας λέει για την δυσκολία που έχει μία μικρή επιχείρηση να ανταγωνιστεί τα θηρία των πολυεθνικών που έχουν κατακλύσει την αγορά, αλλά και την άρνησή του να διαφημίσει το προϊόν του, επιμένοντας να το διαθέτει μόνο τοπικά, σε μαγαζιά

των κοντινών πόλεων. Μας λέει ότι κάποτε είχε τρεις εταιρίες παρασκευής αναψυκτικών η Λειβαδιά και δύο ο Ορχομενός, ενώ σήμερα, μετά από την κατάσταση που δημιούργησε η κρίση και ο αθέμιτος ανταγωνισμός, η Αγνή είναι η μόνη που έχει μείνει στην περιοχή.

Η τελευταία στάση είναι στο ιχθυοτροφείο πέστροφας στην περιοχή των Πηγών Χαρίτων, σε ένα μέρος δίπλα στο ποτάμι πνιγμένο στα δέντρα και τα φυτά, όπου εκτρέφεται, φιλετάρεται και καπνίζεται η περίφημη πέστροφα της οικογένειας Δήμου, με ιστορία από το 1966. Ο ιδρυτής της οικογενειακής επιχείρησης Δημήτρης Δήμου εγκατέστησε στον Ορχομενό μια σύγχρονη και πλήρως καθετοποιημένη μονάδα παραγωγής και μεταποίησης πέστροφας πριν από μισό αιώνα, ενώ σήμερα τα παιδιά του, η Αγγελική και ο Γιώργος, συνεχίζουν να εκτρέφουν και να επεξεργάζονται την εξαιρετικής ποιότητας πέστροφα Saumonée.

«Η ιστορία της επιχείρησης ξεκινάει ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1950» μας λέει η Αγγελική την ώρα που μας ξεναγεί στο εκτροφείο και τους χώρους που καπνίζουν και συσκευάζουν τα ψάρια. «Το 1954 ο πατέρας μας έλαβε μέρος σε μια αποστολή επιμόρφωσης και μετεκπαίδευσης νεαρών ατόμων που είχε διοργανώσει ο Οργανισμός Κωπαϊδίας στη Δανία. Εκεί, διακρίθηκε για τις καλές του επιδόσεις, έλαβε υποτροφία από το Υπουργείο Γεωργίας και αποφοίτησε την ζωοτεχνική σχολή Tune Landboskule της Δανίας, μιας χώρας με μεγάλη παράδοση και τεχνογνωσία στον κλάδο της ιχθυοκαλλιέργειας εσωτερικών υδάτων. Επιστρέφοντας το 1956 στον Ορχομενό, γεμάτος γνώσεις, όνειρα και φιλοδοξίες, προσδοκούσε να αναπτύξει στον τόπο καταγωγής του νέες και καινοτόμες επιχειρηματικές δραστηριότητες. Αγόρασε την έκταση που χρησιμοποιούσε παλαιότερα για κτηνοτροφική χρήση ο πατέρας του Γεώργιος, επειδή το φυσικό περιβάλλον και τα κρυστάλλινα νερά των πηγών Χαρίτων στην περιοχή αυτή δημιουργούσαν ιδανικές συνθήκες για την εκτροφή σολομοειδών και παρείχε πρόσφορο έδαφος για ανάπτυξη και εφαρμογή των επιχειρηματικών του σχεδίων στον κλάδο της ιχθυοκαλλιέργειας που κυοφορούσε την εποχή εκείνη στη χώρα μας. Το 1966 ιδρύθηκε μια οργανωμένη, καινοτόμα και μία από τις πιο ιστορικές μονάδες πεστροφοκαλλιέργειας στην Ελλάδα, σκανδιναβικών προδιαγραφών, πλήρως καθετοποιημένη με παραγωγικές δραστηριότητες που εκτείνονταν από την εκκόλαψη των αυγών πέστροφας, την εκτροφή, μεταποίηση (φιλετοποίηση - συσκευασία) και διάθεση του τελικού προϊόντος της, την περίφημη καπνιστή πέστροφα Saumonée Δ. Δήμου στην εγχώρια αλλά και στην διεθνή αγορά». Μας εξηγεί πόσο σημαντικά ήταν πάντα για την οικογένεια ο σεβασμός στο περιβάλλον και η προστασία του, και ότι η πέστροφα είναι δείκτης της άριστης κατάστασης του νερού, γιατί είναι αδύνατο να ζήσει σε μολυσμένο περιβάλλον. Μας δείχνει πού ζουν –ξεχωριστά- οι γεννήτορες, πού μεταφέρεται ο γόνος μόλις εκκολαφθούν τα αυγά, πώς τρέφονται και πώς ζουν οι πέστροφες σε ιδανικές συνθήκες λόγω της καλής ποιότητας του νερού (έχει μεγάλη περιεκτικότητα σε πλαγκτόν και πολύ οξυγόνο), πώς τις φιλετάρουν και πώς τις καπνίζουν.

Λίγο πριν φύγουμε μας κάνουν το τραπέζι με τα φιλέτα καπνιστής πέστροφας, σερβιρισμένα με ροδέλες κρεμμυδιού, μαϊντανό και ελαιόλαδο. Η Αγγελική μας συμβουλεύει να τις αφήσουμε για λίγο έξω από το ψυγείο για να βγάλουν όλη τη γεύση και τα αρώματά τους και να αποφύγουμε τις σάλτσες και τα πολλά μυρωδικά, είναι καλύτερες σκέτες, χωρίς κανένα πρόσθετο...

ΜΕ ΤΗΝ ΣΑΒΒΙΝΑ ΚΑΡΑΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΤΙΝΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΠΑΣΚΕΤ ΤΟ 1ο ΛΥΚΕΙΟ ΒΟΥΛΑΣ

Τα κορίτσια του 1ου Λύκειου Βούλας κατέκτησαν την δεύτερη θέση στο Παγκόσμιο Σχολικό Πρωτάθλημα 29/4-7/5 2017, αφού ηττήθηκαν στον τελικό από την πανίσχυρη Σερβία, στο Πόρετς της Κροατίας! Σπουδαία επιτυχία για το 1ο Λύκειο Βούλας, αφού η ομάδα κοριτσιών του σχολείου κατέκτησε την 2η θέση στο Παγκόσμιο σχολικό πρωτάθλημα! Έχοντας πραγματοποιήσει μία εξαιρετική πορεία, το 1ο Λύκειο Βούλας γνώρισε την ήττα με 71-52 από την πανίσχυρη Σερβία στον Τελικό.

Οι Παγκόσμιες Πρωταθλήτριες που έφτασαν στο δεύτερο σκαλί του βάθρου είναι οι :

Zoi Korre, Ελευθερία Μαγγίνα, Ivana Raca, 'Βαρβάρα Μυλωνακη, Αλεξάνδρα Δανδουλακη, Savvina Karali, Τζωρτζίνα Τσιχλακη, Χριστίνα Μαργαρίτη, Iwanna Hatzivasileiou, Δημητρά Συγγρου, Μαρία Παυλινέρη, Μάντυ Αναστασοπούλου. Ανάμεσα στα κορίτσια αυτά, στην «χρυσή 12άδα», είναι και ένα δικό μας παιδί που τιμά την περιοχή μας, η **Σαββίνα Καράλη** από το Μαρτίνο του Δήμου Λοκρών, του Νομού Φθιώτιδος!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΕΡΕΥΝΗΤΗΝ Ν. Α. ΜΠΑΤΣΟΝ ΕΠΑΙΝΕΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κύριε Μπάτσο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ και χρόνια πολλά. Διαβάζω με αγαλλίαση και υπερηφάνεια τις τεκμηριωμένες ιστορικές εργασίες σου οι οποίες αποτελούν ένα ηχηρό ράπισμα στους διάφορους αργυρώνιτους «Γκεμπελίσκους» που θεωρούν τους μισούς Έλληνες και πρωταγωνιστές του αγώνα της παλιγγενεσίας ως τουρκαλβανούς περίπου. Ο αγώνας σου βέβαια είναι άνισος, αλλά συνέχισε με τον ίδιο Πατριωτικό σου ζήλο να φυλάττεις «ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ» και οι αναγνώστες σου θα διαφωτίζονται από την γραφίδα σου, αφού οι ταγμένοι να το πράξουν σιωπούν εκκωφαντικά στις ύβρεις και ανιστόρητες προκλήσεις τους. Προς επίρρωση των γραπτών σου έρχεται το έγκριτο περιοδικό «NEXUS» το οποίο θα σου στείλω, στο τεύχος 92 του Ιανουαρίου 2015 και στις σελίδες 30-33 αναφέρει τα εξής:

Ειδικό επιστήμονες των Πανεπιστημίων α) του Στάμφορντ των ΗΠΑ β) της Παβίας της Ιταλίας, γ) της Μόσχας και δ) της Θεσσαλονίκης κ.α, μελετώντας το DNA των οστών των Μαραθωνομάχων, των Μακεδόνων και τα οστά των άλλων αρχαίων Ελληνικών περιοχών διεπίστωσαν ότι αυτό είναι ίδιο με το DNA των σημερινών Ελλήνων, με μία μικρή απόκλιση της τάξεως του 5% και αυτό είναι εκπληκτικό διότι παρά τις βαρβαρικές επιδρομές που υπέστημεν διαχρονικά το «ντι εν ει μας» δεν αλλοιώθηκε. Αυτές οι Μελέτες έχουν γίνει αποδεκτές από το σύνολο της παγκόσμιας επιστημονικής κοινότητας. Θα έπρεπε να αναστηθεί αυτός ο άθλιος Φαλμεράιερ να διάβαζε αυτές τις μελέτες για να κατάπινε τον ανθελληνισμό του.

ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΦΙΛΕ ΜΟΥ

Αθήνα 20-4-2017

Με εκτίμηση, ΓΕΩ. ΕΠΑΜ. ΜΠΕΡΔΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ

Γεώργιος Α. Πούλιος
Επίτιμος Δικηγόρος
Δημοσιογράφος
Ενώσεως
Κυκλαδικού Τύπου

Μακρυγιάννης. Μεγάλος Στρατηγός της Ελληνικής Επανάστασης.

Γεννήθηκε το 1797, στο χωριό Αβορίτα του Δήμου Κροκυλίου της Δωρίδος. Πέθανε το 1864, σωματικά εξαντλημένος, από τις κακουχίες, που πέρασε, στις φυλακές.

Ο Μακρυγιάννης έγραψε με εξαιρετική σαφήνεια και γλαφυρότητα, αν και αγράμματος, τα απομνημονεύματά του.

Το εγκυκλοπαιδικό λεξικό ΗΛΙΟΣ, τόμ. ΙΑ, σελ.161, γράφει, ότι ο Βλαχογιάννης, τα χειρόγραφα του Μακρυγιάννη εξέδωσε σε 2 τόμους, όπως και ο Λίνος Πολίτης το ίδιο έκανε.

Του Βλαχογιάννη είναι εκδόσεις «Μέρμηγκα» 1947, του Πολίτη εκδόσεις «ΠΑΠΥΡΟΣ» (αυτά γιατί εγώ ταιλαιπωρήθηκα.)

Ο Μακρυγιάννης ήταν ένας Διογένης που έψαχνε να βρει άνθρωπο κρατώντας το «λαδοφάναρό» του. Και ο Μακρυγιάννης αυτόν τον άνθρωπο αναζητούσε. Δεν τον βρήκε. Έφυγε από τη ζωή μ' αυτό το παράτονο. Έφυγε κατατρεγμένος και

κυνηγημένος. Αν στην εποχή του δεν ζούσε ο δυναμικός Συνταγματάρχης Καλλέργης, να τον φροντίσει θα πέθαινε, στη φυλακή. Ο Μακρυγιάννης, στον τόμο εκδόσεις «Μέρμηγκα», στον επίλογο των διηγήσεων του σελ. 363, μέσα σε 10 σελίδες, μας παρουσιάζει, όλο τον ανθρώπινο πόνο του και την αγάπη του, για την Πατρίδα, για την Ελλάδα.

Δεν διστάζει ο Μεγάλος αυτός Έλληνας, ο Μεγάλος αυτός Στρατηγός, ο Μεγάλος αυτός Στρατιώτης, που 5 φορές τραυματίστηκε, να κατηγορήσει επώνυμα, τους προδότες πολιτικούς της εποχής του. Τους αναφέρει ένα-ένα και τους προκαλεί. Τους τα λέγει έξω από τα δόντια και τα γράφω και εγώ έξω από τα δικά μου.

Ο Μακρυγιάννης έζησε μια όμοια και απαράλλακτη εποχή, όμοια με τη δικιά μας. Δεν διστάζει να τα βάλει με τους πολιτικούς της εποχής του. Τους ονομάζει διεφθαρμένους και Τουρκοπιασμένους και τους αναθεματίζει (βλέπετε απομνημονεύματα «ΠΑΠΥΡΟΣ», σελ.35.

Και ο Μακρυγιάννης συνεχίζει, για τους πουλημένους πολιτικούς. Ήρθετε εσείς οι μεγάλοι μας πολιτικοί να μας λευτρώσετε, όταν σηκώσαμε την επανάστασιν μόνοι μας κι' αγωνιζόμαστε τις πρώτες χρονιές με τους σημαντικούς της πατρίδος μας πολιτικούς - φαίνεται ο αγώνας εκείνος κι ο πατριωτισμός και η αδερφοσύνη όπου 'χαμεν αναμεταξύ μας.

Όταν κοπιάσατε εσείς, μας γυμνάσατε την διχόνοια, μας φέρατε τις φατρίες και τ' άλλα τ' αγαθά, και καταβάλατε το δυστυχισμένο αθών έθνος. Πρωτόφερους την διχόνοιαν εσύ, Κύριε Μαυροκορδάτε, κι' από αυτό άλλοι καπεταναίοι πήγαν οπίσσω εις τους Τούρκους, άλλους ήθελες με τους νόμους σου να τους σκοτώσεις. Θα σκότωνες τον Καραϊσκάκη, που θα τον εύρισκε η πατρίδα όταν ξαναγιόμωσε Τουρκιά; Δεύτερος έρχεσαι εσύ, κύριε Κωλέτη. Θα σκότωνες τον Δυσέα, - και ύστερα δεν γλύτωσε από σένα, που θα τον ευρίσκαμεν μ' έναν τεσκερέ να διώξει δώδεκα χιλιάδες Τούρκους, όπου τον περισσότεροι, άλλοι εις τον Γριπνρήσι και Ρωπό κι' άλλου..... Αν ήσουν εσύ, κύριε Μεταξά καλός, ένας τον Κολοκοτρώνη, πλέον καλότερο. Ήταν καλός πατριώτης, αλλά οι δικές σου συμβουλές, όλο σε εμφύλιους πολέμιους τον κινούσανε και σε μεγάλες διχόνοιες με τους πατριώτες του. Και κάποτε τον γύριζες με το ένα κόμμα και κάποτε με το άλλο. Και χύνονταν τόσα αθώα αίματα. Θυμήσου τον Κανέλλο Ντεληγιάννη, όπου πιάστη με τον Κολιόπουλον και τους Κολοκοτρωνάιους - πρώτη διαίρεση και φατρία, όπου δεν το ξέραμεν αυτό το φρούτο και τότε το μάθαμεν...

Σας ερωτώ εσάς τους εκκαμπρότατους και μεγαλόγνωσους πολιτικούς της Ελλάδος αρχή και τέλος, αν ήρθατε από καλωσύνη σας, να μας φωτίσετε, να μας λευτερώσετε, διατί να χυθούν αυτά τα αίματα όπου χύθηκαν και η πατρίδα να είναι εις την κατάστασιν όπου είναι, ως την σήμερα, και να γένει αυτείνη η δυστυχία γενικώς και τους ανθρώπους; Και να θέλουν οι Άγγλοι, οι Γάλλοι, οι Ρούσσοι και Αυστριακοί ή άλλο κράτος να μας κυβερνήσουν με το μέσον το δικόν σας...

Τώρα Μακρυγιάννη μου εμείς τι κάνουμε; Πως θα γλυτώσουμε; Φίλε αναγνώστη ο επίλογος όπως έγραψα είναι 10 σελίδες. Ο Μακρυγιάννης είναι καταρράχτης, δεν μαζεύεται. Διακρίσεις δεν κάνει. Τους περνάει όλους δέκα γενεές. Οι σελίδες γεμίζουν. Σαματώ. Πήγγαινε σε μια βιβλιοθήκη κι ελπίζω να το βρεις το βιβλίο. Να είσαι προετοιμασμένος τα καλά βιβλία δύσκολα τα βρίσκομε.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

Γεώργιος Επ. Μπέρδος

Αγαπητέ Πρόεδρε κύριε Κούρο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ και χρόνια πολλά. Σου στέλνω Πρόεδρε δύο πονήματα μου προς δημοσίευση (εάν τα κρίνεις δημοσιεύσιμα) στην εφημερίδα μας που έχουν και κάποια ιστορική διάσταση, δηλαδή μια συγχαρητήρια επιστολή προς τον Ιστοριοδίφην Ν.Α. Μπάτσο και ένα λίγο προσωπικό αφήγημα το οποίον έχει ως ακολούθως:

Όταν ο τρίτος μου Γιός (ο Σάββας) ήτο πολύ μικρός, μου επαραπονείτο με απογοήτευση, ότι δεν άκουσε ποτέ από τις ιστορικές μου αφηγήσεις, να μνημονεύω έναν «Μπέρδο» ως αγωνιστή του 1821. Καθήμενος στην βεράντα του σπιτιού μου,

μία ζεστή Ανοιξιάτικη μέρα, σχολώντας από το Σχολείο του ο μικρός, μου εκραύγαζε ακατάληπτα, έμπλεος ενθουσιασμού, κραδαινοντας συγχρόνως μια εφημεριδούλα (την οποίαν τις

οίδε που την προμηθεύτηκε) και την οποία δυστυχώς έχασα και η οποία είχε τον τίτλο «ΤΑ ΛΑΚΩΝΙΚΑ ΝΕΑ». Αυτή σε κάποιο χωρίο της έγραφε τα εξής: Ετελέσθη σήμερα επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του ομοχωρίου μας ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΠΕΡΔΟΥ ο οποίος έπεσε μαχόμενος στις 13-7-1827, στους ΜΥΛΟΥΣ του Άργους υπό τας διαταγάς του Δημ. Υψηλάντη κλπ - κλπ...». Το ονοματεπώνυμο αυτού του ΗΡΩΟΣ (και Αρβανίτη παρακαλώ) είναι ίδιο με τον Παππού μου, οπότε δικαίως ο Γιός μου υπερηφανεύεται που κάποιος συνεπώνυμος του προπάππου του ήτο αγωνιστής του 1821 έστω και εάν κατήγετο από την Λακωνία.

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Γράφει ο

Παν. Γεωρ. Δημάκης

Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Αμφικλείας-Ελατείας

Το Ινστιτούτο Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων Ε.Λ.Γ.Ο. ΔΗΜΗΤΡΑ διοργάνωσε στην Αμφικλεία (Δαδί) σεμινάριο για την "Συνύπαρξη Ζωικής Παραγωγής και Φυσικού Περιβάλλοντος". Μεταξύ των εισηγητών και ο συνεργάτης μας κος Παναγιώτης Γεωργίου Δημάκης, υπεύθυνος του Ιστορικού Αρχείου του Δήμου Αμφικλείας-Ελατείας, με την εισήγησή του, πού παραθέτουμε στη συνέχεια.

Η έρευνα και η μελέτη της τοπικής μας ιστορίας, προβάλλονται και ως ζητούμενα στις ημέρες μας, για να μάς βοηθήσουν να κατανοήσουμε, τους μηχανισμούς των δραστηριοτήτων, ποιμενικών και αγροτικών του παρελθόντος, βάσει των οποίων, θα σχεδιασθούν και στο μέλλον, νεώτερες και αποδοτικότερες μέθοδοι ήπιας εκμετάλλευσης και εκσυγχρονισμού. Μακρά η παράδοση της κτηνοτροφίας, από τους χρόνους του Μύθου, υπάρχει στο Καλλιδρόμον όρος και στην κοιλάδα του Βοιωτικού Κηφισού, όπου ο Φωκεύς Πελάγων όταν οδηγούσε τα κοπάδια προς την Βοιωτία, ακολούθησεν ο Κάδμος

και έκτισε την Θήβα, ο κτηνοτρόφος Εύβουλος από την Ελάτεια, πού δανειοδότησε τον Δήμο Ορχομενού, ο πλούσιος Μνάσων Ελατεύς επίσης μαθητής και ομοτράπεζος του Αριστοτέλη. Πάνω δε απ' όλους ο Αυτόλυκος, παππούς του Ομηρικού Οδυσσέα, πού δεν παρέλειπε, να επισκέπτεται, τακτικά την περιοχή της Φωκικής κοιλάδας, για κυνήγι, δεχθείς εκεί και το πλήγμα κάπρου, στο πόδι από το οποίο τον ανεγνώρισε η Ευρύκλεια. Τα πυκνά αδιάβατα δάση, από δρυς, φτελιές, κουμαριές κ.λ.π. περιγράφονται από τους περιηγητές, ενώ τα βοσκοτόπια, η υδροφορία, οι βαθιές χαραδρώσεις, ευνοούσαν την χλωροπανίδα και την κτηνοτροφία, τα υπηνεμα πρηνή την καλλιέργεια δημητριακών και οσπρίων, ενώ αναπτύσσεται και η ελαιοκαλλιέργεια. Η ποικιλία της χλωρίδας και πανίδας, προσελκύει το ενδιαφέρον των ερευνητών και αποτελεί πηγή πλούτου, για την περιοχή, όπως π.χ. ο Βενετσάνος Locatelli, τον μεσαίωνα που διέτρεξε τον χώρο και σα γνήσιος έμπορος, δεν παρέλειψε να σημειώσει το φυτό Tinctoria Ysatis, πού τότε ήταν βασικό στοιχείο βαφής, κυανών υφασμάτων (Indigo).

Η ετήσια διέλευση επίσης, των μετακινου-

Η αναγνώριση του Οδυσσέα από την τροφή του Ευρύκλεια την ώρα που του έπλενε τα πόδια, από την ουλή που είχε στο γόνατό του από τον αγριόχοιρο του Παρνασσού που κυνηγούσε με τον παππού του Αυτόλυκο

Ρωμαλέα κεφαλή κριού σε χαλκό, νόμισμα τριοιμόβωλον, του Κοινού των Φωκίων. Τέλος 5ου αι. ΠΧ (Svoronos, p.26, 25 pl xxvi). Η απεικόνιση της κεφαλής του κριού, επιβεβαιώνει τα μεμονωμένα ακμαία στελέχη αυτής της φυλής, που διασώζονται ακόμη, στα αλπικά Παρνάσσια λειβάδια και στα γύρωθεν όρη. Οι Φωκείς τιμούσαν τη δύναμη, την αρχηγεία και την παράσταση των ζώων αυτών, που ταιριάζει και στην φυλετική τους ομάδα

Λιθωσώρος σε νόμισμα του Κοινού των Φωκίων. Χαλκό νόμισμα Φωκίων, εμπρός δαφνοστεφής προτομή Αδριανού, όπισθεν ο ομφαλός των Δελφών, επί σωρού λίθων προστατευμένος από τις σπείρες του ιερού Όφι (Svoronos p38, 62 pl xxviii,6)

μένων φερέοικων ποιμενικών ομάδων, από την λεγόμενη "Βλαχόστρατα", έφερνε συνεχώς νέους οικιστές και εποίκους, πού ανεπλήρωναν τα κενά και τις απώλειες του ενεργού πληθυσμού, από πολέμους, επιδρομές, λοιμικής, ακόμη και τις βίαιες μετακινήσεις του ενεργού παραγωγικού ανθρώπινου δυναμικού, πού επιχείρησαν οι Βενετοί. Δείκτες των ορίων βοσκής και σήμερα παραμένουν οι "Κούκοι", οι σωροί λίθων και οι εγκαταλελειμμένες λιθαρόστρουγκες. Οι τεχνικές εκμετάλλευσης των εντοπίων και των εποίκων, ήσαν και είναι παραδοσιακές, δηλαδή οικιακής οικονομίας και ανεξέλικτες με τα σημερινά μέτρα. Φαίνεται όμως ότι μετά το 1900, άρχισε να σχηματοποιείται, μία προσπάθεια κατανομής εργασιών και κερδών, όπως μπορούμε να κατανοήσουμε, αποδελτιώνοντας ένα σπάνιο έγγραφο, ένα εταιρικό αιγών, ένα συμφωνητικό με νομική μορφή και υπόσταση, πού μπορεί να αποτελέσει και ένα είδος οδηγού εκμεταλλεύσεως.

Το σωτήριο έτος 1916, η Ελλάδα έχει εκπληρώσει, προαιώνιους εθνικούς στόχους, με γεωπολιτικές και εθνολογικές παραμέτρους, με την μεγαλειώδη εξόρμηση των Βαλκανικών πολέμων, όπου ο Ελληνικός στρατός, προήλασε νικηφόρα, στις σκλαβωμένες περιοχές ελευθερώνοντας, από την δουλεία, τους σκλάβους αδελφούς μας. Η ιστορική στιγμή την βρίσκει, με την σωστή πλευρά, των νικητών. Συγχρόνως όμως, με δύο κυβερνήσεις, μία στην Αθήνα (Φιλοβασιλικοί) και μία στην Θεσσαλονίκη (Βενιζελικοί), με τον συνήθη μεταξύ των Ελλήνων Διχασμό, μετά τις νίκες και επιτυχίες, να επιδίδονται σε αντιπαραθέσεις, αυτοκαταστροφικές, αντί να συσπειρωθούν κα ενωμένοι, να επωφεληθούν από τις δυνατότητες των στρατιωτικών επιτυχιών. Η κοινωνία αποδυναμωμένη και αποκαμωμένη, παρακολουθεί τα θλιβερά τεκταινόμενα, πού περιελάμβαναν και ναυτικό αποκλεισμό του Πειραιά, απόπειρα δολοφονίας του Βενιζέλου, διάλυση της οικονομίας... Αυτό είναι, ένα γενικό πλαίσιο τοποθέτησης, αυτής της εποχής. Όμως αδιατάρακτα, ίσως βέβαια με κάποιες ταλαντώσεις, εξακολουθεί η ζωή, να συνεχίζεται στην χώρα της Ελατείας, στο μικρό χωριό Σουλέμπτη, στους πρόποδες του Καλλιδρόμου Όρους. Το Σουλέμπτη, σήμερα Παναγίτσα (11-9-1928), Δ.Δ. του Δήμου Ελατείας απο της ιδρύσεώς του, το 1835, πληθυσμός το 1896. κατ.202 το 2011 κατ.266 αναφέρεται διαχρονικά από τους περιηγητές ως Shulbey, Lempe, Σλεμπτη, Soulimpei.

Οι γεωργοί αφοσιωμένοι στις καλλιέργειες μίας εύφορης γής, οι ποιμένες, με τα πολυπληθή κοπάδια αιγοπροβάτων, να νέμονται τα πλούσια βοσκοτόπια, στα πρηνή του Καλλιδρόμου Όρους, με τα σκίνα, τις κουμαριές, την μακία μεσογειακή βλάστηση. Αυτή ήταν η πραγματικότητα, πού δεν ήταν ειδυλλιακή, ούτε βουκολική αλλά μια σκληρή

Στις απολήξεις της Κνημίδας, σ' ένα πετρώδες βουναλάκι, τον Παλιουριά, διασώζεται αυτός ο μεγαλοπρεπής «κούκος», ερμιαϊκό όριο βοσκής και προσφορά, των ποιμένων στον προστάτη των κοπαδιών, Ερμή όπως, μεταφέρει η ασυνείδητη μνήμη μέσω των χιλιετών, τις παραδόσεις

καθημερινότητα, όπου αφ'ενός ο μόχθος, οι νοσογόνοι παράγοντες, οι φυσικές καταστροφές, αφ' ετέρου οι γνωστικές τεχνικές παραγωγής και εκμετάλλευσης, πού έλλειπαν, διαμόρφωναν ένα οικονομικό πεδίο, όπου την καλοχρονία καθόριζαν τα μεταβαλλόμενα φυσικά φαινόμενα. Είναι τύχη αγαθή, η εύρεση επισήμων τεκμηρίων, εγγράφων και αρχειακού υλικού, για την μελέτη, των οικονομικών σχέσεων, διαχείρισης, αλλά και του νομικού πλαισίου, αυτής της εποχής, σ' ένα κυτταρικό, κοινωνικό σύνολο, μίας μικρής αγροτικής κοινότητας, καθώς και οι δεσμεύσεις, οι υποχρεώσεις, αλλά και τα δικαιώματα, των συμβαλλομένων, σ' ένα σπάνιο δημόσιο έγγραφο, συντεταγμένο την 19ην Νοεμβρίου 1916, από τον συμβολαιογράφο Ελατείας Ν. Α. Δημητρακοπούλου, στην οικία του Δημητρίου Καραγιάννη, παρουσία των μαρτύρων Λουκά Προφήτου γεωργού και Σεραφείμ Κ. Σταμόπουλου εμπόρου, κατοίκων Ελατείας. Πρόκειται για το υπ' αριθ. 1745 Εταιρικών Αιγών δραχ.1500, όπου συμβαλλόμενοι εμφανίζονται ο Κωνσταντίνος Γ. Στράτος γεωργοποιμήν και ο Παναγιώτης Καραμήτρος ποιμήν, κάτοικοι Σουλέμπτη, από κοινού συνομολογούν και συμφωνούν, για ένα είδος εταιρικού, συμβολαίου-συμφωνητικού, σύναψης εταιρείας και ακριβέστερα συνεταιρισμού, μεταξύ ενός κυρίου αιγών, πού αποτελεί το Εταιρικό κεφάλαιο, πού παραχωρεί, στον έτερο συμβαλλόμενο, τις 86 γίδες του, διαφόρων χρωμάτων, γένους και ηλικιών, αξίας χιλίων δραχμών, ως μισιακές για τρία έτη, με την συμφωνία να τις φυλάσσει και να μοιράζονται εξ ημισείας, το γάλα και τα λοιπά παραγόμενα, έρια, ερίφια, ως κέρδη της εταιρείας, ενώ αυτός πού θα φυλάσσει, συμφωνείται να λάβει επί πλέον ως μερίδιον, δραχμάς 159.

Κοπάδι από παλαιά ντόπια φυλή μεγαλοκέρατων αιγών μας ελέγχουν. Φωτο Απρ.2013

Η ΑΙΓΑ είναι από τα πρώτα θηλαστικά ζώα, πού εξημέρωσαν οι προϊστορικοί άνθρωποι, για το γάλα, το δέρμα, το τρίχωμα και το κρέας, λεγόμενη και η αγελάδα των φτωχών. Ζώο εκλεκτικό στην διατροφή, ετρέφετο, αντίθετα από το πρόβατο, ψηλά, ευφύες, (η παροιμία Λύκος να φάει τα πρόβατα και Τσάκαλος τα γίδια), είχε θέση μάλιστα στην Μυθολογία των Ελλήνων, ως τροφός του Δία, η Αμάλθεια, πού παραμένει και σήμερα, σύμβολο αφθονίας. Ίχνη οστεολογικού υλικού, ανιχνεύθηκαν στην Νεολιθική εγκατάσταση Ελατείας, με χρονολόγηση 5600+- π.χ., στις ανασκαφές στον αγρό, ιατρού Χ. Χέβα από τον Γ. Σωτηριάδη και S. Weinberg. Δεν επιχειρείται εδώ, η νομική προσέγγιση και ερμηνεία, του εγγράφου αυτού, αλλά η επισήμανση, των αντικειμενικών κοινωνικών συνθηκών, πού αποτελούσαν, την εποχή αυτή πραγματικότητα, η εξαγωγή συμπερασμάτων και η ερευνητική προσέγγισή των. Επίσης πώς, ο συνεταιρισμός επιδρούσε, στις προγραμματισμένες σχέσεις, σύμφωνα με τα ατομικά συμφέροντα και τις ανάγκες, πού προωθούν, με την εργασία και συνεργασία, τις παραγωγικές σχέσεις, την κοινωνική οργάνωση και εξέλιξη. Έτσι η συνεργατική κοινωνική γνώση και εμπειρία, μπορεί να θεωρηθεί κοινωνική κληρονο-

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

μιά, πού μπορεί να έχει και ιστορική διάσταση, εν μικρώ, ως το εταιρικό Αιγών του 1916, που αποτελεί αφήγημα μιας μικροκοινωνίας, που ε γνώριζε την οριζόντια κοινωνική οργάνωση και τα οφέλη εξ αυτής.

Σήμερα αυτά τα πλεονεκτήματα χάνονται.

Η Φέτα Παρνασσού.

Το γνωστό τυρί των Ελλήνων από την αρχαιότητα. Εδώ η φέτα έχασε το δεύτερο συνθετικό, Παρνασσού, από έλλειψη ενδιαφέροντος των εντοπίων παραγωγών για ένα μοναδικό προϊόν, όχι φέτα αλλά φέτα Παρνασσού. Ας είναι παρήγορο, ότι η αναγνώριση προεκτείνεται σ' όλες τις «Φέτες», αλλά η αβελτηρία των αρμοδίων δεν επισημοποίησε την διεθνή καταχώρησή της στα Π.Ο.Π. προϊόντα, όπως το Ροκφόρ, η Παρμεζάνα, κ.α. πιστοποιημένα, κωδικοποιημένα προϊόντα διατροφής που είναι μερική λύση στο πρόβλημα των γαλακτοκομικών που δεν βασίζονται στην ποσότητα, αλλά στην ποιότητα, που σημαίνει ανάλογα επίπεδα τιμών που αναπληρώνουν την διαφορά της ποσότητας - ποιότητας.

ΤΑ ΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ ΣΤΑ ΛΕΞΙΚΑ

Φέτα Παρνασσού Λεξικό Μπαμπινιώτη «Τυρός-Φέτα, ιταλ. Offa –βλωμός, offetta. Φαίνεται εδώ, ότι ίσως πρόκειται για γλωσσικό δάνειο από την ενετική περίοδο λόγω γειννίας με το Βενέτικο (Ναυπακτία).

Λεξικόν Θησαυρός Ρωμαϊκής και Φραγκικής γλώσσας A. Somavera M.DCCIX -Τυρί-formaggio—έξου φορμαέλλα; Σαφής η συγγένεια της λέξης. Toma, παχύ τυρί. Οψιμοτύρι. Πρόκειται για είδος μαλακού λευκού τυριού με αλμυρή και υπόξινη γεύση. Ήταν το προσφάγι των θεριστάδων και τρυγητών σταφυλιών (ψιμοτύρι). Το παρήγαγαν από τα τελευταία αρμέγματα της χρονιάς όταν το γάλα είναι παχύ. Το τυρί αυτό παράγεται και αλλού στην Ελλάδα με διαφορετικά ονόματα, του Παρνασσού όμως θεωρείται γενετικά ανώτερο.

Λεξικόν Α.Γαζή 1812 -Όψιμος, όψιμως (οψέ) ο ύστερος, αργοπορικός ο μετά ταύτα, ο βραχυχρόνιος.

Λεξικόν του Σουϊδα-Όψιμον (HOM B325) το βραδέως γενόμενον.

Η μοναδικότητα που σήμερα εκφράζεται με τα κωδικοποιημένα σήματα ονομασίας προέλευσης, χάρη της οποίας τα προϊόντα, αποκτούν αναγνωρισιμότητα και φυσικά τιμή, όπως η φέτα (χάθηκε το β' συνθετικό Παρνασσού), τα ρεβύθια Ζελίου, τα πεπόνια Μανεισίου, οι φακές Ελατείας και Μοδίου, τα καπνά Βελίτσης, που τόσο άδικα χάθηκαν και άλλα, χρειάζονται από τους ίδιους σκληρά εργαζόμενους αγρότες της Κοιλιάδος του Βοιωτικού Κηφισού, στήριξη, και προβολή από τους συνεταιρισμούς, περιφέρειες και άλλους υπευθύνους. Το μέλλον της αγροτιάς δεν ανήκει στην μεγάλη παραγωγή, αλλά στην εκλεκτή και αναγνωρίσιμη.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΑΙΓΩΝ * ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΕΛΑΤΕΙΑΣ

Το σωτήριον έτος 1916, η Ελλάδα έχει εκπληρώσει, προαιώνιους εθνικούς στόχους, με γε-

ωπολιτικές και εθνολογικές παραμέτρους, με την μεγαλειώδη εξόρμηση των Βαλκανικών πολέμων, όπου ο Ελληνικός στρατός, προήλασε νικηφόρα, στις σκλαβωμένες περιοχές ελευθερώνοντας, από την δουλεία, τούς σκλάβους αδελφούς μας. Η ιστορική στιγμή την βρίσκει, με την σωστή πλευρά, των νικητών. Συγχρόνως όμως, με δύο κυβερνήσεις, μία στην Αθήνα (Φιλοβασιλικοί) και μία στην Θεσσαλονίκη (Βενιζελικοί), με τον συνήθη μεταξύ των Ελλήνων Διχασμό, μετά τις νίκες και επιτυχίες, να επιδίδονται σε αντιπαραθέσεις, αυτοκαταστροφικές, αντί να συσπειρωθούν κα ενωμένοι, να επωφεληθούν από τις δυνατότητες των στρατιωτικών επιτυχιών. Η κοινωνία αποδυναμωμένη και αποκαμωμένη, παρακολουθεί τα θλιβερά τεκταινόμενα, που περιελάμβαναν και ναυτικό αποκλεισμό του Πειραιά, απόπειρα δολοφονίας του Βενιζέλου, διάλυση τής οικονομίας....Αυτό είναι, ένα γενικό πλαίσιο τοποθέτησης, αυτής τής εποχής. Όμως αδιατάρακτα, ίσως βέβαια με κάποιες ταλαντώσεις, εξακολουθεί η ζωή, να συνεχίζεται στην χώρα της Ελατείας, στο μικρό χωριό Σουλέμπτη,** στους πρόποδες του Καλλιδρόμου Όρους. Οι γεωργοί αφοσιωμένοι στις καλλιέργειες μίας εύφορης γής, οι ποιμένες, με τα πολυπληθή κοπάδια αιγοπροβάτων, να νέμονται τα πλούσια βοσκοτόπια, στα πρηνή του Καλλιδρόμου Όρους, με τα σκίνα, τις κουμαριές, την μακία μεσογειακή βλάστηση. Αυτή ήταν η πραγματικότητα, πού δεν ήταν ειδυλλιακή, ούτε βουκολική αλλά μια σκληρή καθημερινότητα, όπου αφ'ενός ο μόχθος, οι νοσογόνοι παράγοντες, οι φυσικές καταστροφές, αφ' ετέρου οι γνωστικές τεχνικές παραγωγής και εκμετάλλευσης, πού έλλειπαν, διαμόρφωναν ένα οικονομικό πεδίο, όπου την καλοχρονιά καθόριζαν τα μεταβαλλόμενα φυσικά φαινόμενα. Είναι τύχη αγαθή, η εύρεση επισήμων τεκμηρίων, εγγράφων και αρχειακού υλικού, για την μελέτη, των οικονομικών σχέσεων, διαχείρισης, αλλά και του νομικού πλαισίου, αυτής τής εποχής, σ' ένα κυτταρικό, κοινωνικό σύνολο, μίας μικρής αγροτικής κοινότητας, καθώς και οι δεσμεύσεις, οι υποχρεώσεις, αλλά και τα δικαιώματα, των συμβαλλομένων, σ ένα σπάνιο δημόσιο έγγραφο, συντεταγμένο την 19ην Νοεμβρίου 1916, από τον συμβολαιογράφο Ελατείας Ν. Α. Δημητρακοπούλου, στην οικία του Δημητρίου Καραγιάννη, παρουσία των μαρτύρων Λουκά Προφήτου γεωργού και Σεραφείμ Κ. Σταμόπουλου εμπόρου, κατοίκων Ελατείας. Πρόκειται για το υπ' αριθ. 1745 Εταιρικό Αιγών δραχ.1500, όπου συμβαλλόμενοι εμφανίζονται ο Κωνσταντίνος Γ. Στράτος γεωργοποιημήν και ο Παναγιώτης Καραμήτρος ποιμήν, κάτοικοι Σουλέμπτη, από κοινού συνομολογούν και συμφωνούν, για ένα είδος εταιρικού, συμβολαίου-συμφωνητικού, σύναψης εταιρείας και ακριβέστερα συνεταιρισμού, μεταξύ ενός κυρίου αιγών, πού αποτελεί το Εταιρικό κεφάλαιο, πού παραχωρεί, στον έτερο συμβαλλόμενο, τις 86 γίδες του, διαφόρων χρωμάτων, γένους και ηλικιών, αξίας χιλίων δραχμών, ως μισιακές για τρία έτη, με την συμφωνία να τις φυλάσσει και να μοιράζονται εξ ημισείας, το γάλα και τα λοιπά παραγόμενα, έρια, ερίφια, ως κέρδη τής εταιρείας, ενώ αυτός πού θα φυλάσσει, συμφωνείται να λάβει επί πλέον ως μερίδιον, δραχμάς 159. Δεν επιχειρείται εδώ, η νομική προσέγγιση και ερμηνεία, του εγγράφου αυτού, αλλά η επισήμανση, των αντικειμενικών κοινωνικών συνθηκών, πού αποτελούσαν, την εποχή αυτή πραγματικότητα και στην εξαγωγή συμπερασμάτων και ερευνητικής προσέγγισής των. Επίσης πώς, ο συνεταιρισμός επιδρούσε, στις προγραμματισμένες σχέσεις, σύμφωνα με τα ατομικά συμφέροντα και τις ανάγκες, πού προωθούν, με την εργασία και συνεργασία, τις παραγωγικές σχέσεις, την κοινωνική οργάνωση και εξέλιξη. Έτσι η συνεργατική κοινωνική γνώση και εμπειρία, μπορεί να θεωρηθεί κοινωνική κληρονομιά, πού μπορεί να έχει και ιστορική διάσταση, εν μικρώ, ως το εταιρικό Αιγών του 1916, που αποτελεί αφήγημα μιας μι-

κροκοινωνίας, που ε γνώριζε την οριζόντια κοινωνική οργάνωση και τα οφέλη εξ αυτής.

* ΑΙΓΑ. Από τα πρώτα θηλαστικά ζώα, πού εξημέρωσαν οι προϊστορικοί άνθρωποι, για το γάλα, το δέρμα, το τρίχωμα και το κρέας, λεγόμενη και η αγελάδα των φτωχών. Ζώο εκλεκτικό στην διατροφή, ετρέφετο, αντίθετα από το πρόβατο, ψηλά, ευφυές, (η παροιμία Λύκος να φάει τα πρόβατα και Τσάκαλος τα γίδια), είχε θέση μάλιστα στην Μυθολογία των Ελλήνων, ως τροφός του Δία, την Αμάλθεια, πού παραμένει και σήμερα, σύμβολο αφθονίας. Ίχνη οστεολογικού υλικού, ανιχνεύθηκαν στην Νεολιθική εγκατάσταση Ελατείας, με χρονολόγηση 5600+- π.χ., στις ανασκαφές στον αγρό, ιατρού Χ. Χέβα από τον Γ. Σωτηριάδη και S. Weinberg.

** Σουλέμπτη, σήμερα Παναγίτσα (11-9-1928), Δ.Δ. του Δήμου Ελατείας απο τής ιδρύσεώς του, το 1835, πληθυσμός το 1896. κατ.202 το 2011 κατ.266. Αναφέρεται διαχρονικά απο περιηγητές ως Shulbey, Lembre, Σλεμπτη, Soulimprei.

Κάθε φωτογραφία... χίλιες αναμνήσεις

Επάνω: Χρυσούλα Βόλη, Αγγελική Βόλη - Μπώκου

Μέσον: Δέσποινα Ευαγγέλου, Ασημίνα Δάρρα, Γαρυφαλλιά Ν.Βόλη, Ευμορφία Ι.Μύθη, Δήμητρα κόρη Ευμορφίας Μύθη, Παναγίωτα Γκριτζα

Κάτω: Αθανασία Γκριτζα, Μαρία Ι. Μητσάκου, Αγγελική Μ.Σταματάκη

Αγγελική Βόλη - Μπώκου, Ρίτσα Κ.Τούμπη

Γεώργιος Τσαμάτης, Νίκος Ι. Στεφάνου, Σίδερης Χρ. Μπώκος, Δημήτριος Κ. Τούμπης

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΙ ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ - ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ - ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΑΣ

Νίκος Αθ. Μπάτσος
Ιστορικός ερευνητής

Όλοι οι Έλληνες γνωρίζουν τους δύο μεγάλους πολέμαρχους, οι οποίοι όμως έζησαν διαφορετικές εποχές και πέρα από τις πολεμικές τους αρετές, υπάρχει και κάτι κοινό και ερωτικό το οποίο θα αναπτύξω σήμερα.

Ο Αχιλλέας έζησε και πολέμησε την εποχή του τρωικού πολέμου περίπου 1200 π.χ. γεννήθηκε στην πόλη Φθία (περιοχή της Λαμίας εξ ου και Φθιώτιδα) ήταν γιος του Βασιλιά Πηλέα που εξουσίαζε τις δύο μυθικές πόλεις Φία και Ελλάς και μια περιοχή της σημερινής Φθιώτιδας.

Όταν κηρύχθηκε πόλεμος εναντίον της Τροίας όλες οι ελληνικές πόλεις έστειλαν στρατό, έτσι και ο Αχιλλέας, όπως και ο Αίας ο Λοκρός που ήταν και οι δύο από την Φθιωτική γη, μετέβησαν με στρατιωτικά τμήματα στην Τροία.

Αρχιστράτηγος της εκστρατείας της Τροίας ο Αγαμέμνωνας Βασιλιάς των Μυκηνών. Ο Αχιλλέας όμως ήταν ή αιχμή του δόρατος, ολόκληρου εκστρατευτικού σώματος των Ελλήνων και ο ύπ αριθμόν ένας τραγικός πολέμαρχος στην Ιλιάδα του Ομήρου. Τον Αχιλλέα τον λάτρευαν οι πολεμιστές για την πολεμική τέχνη για τις

μονομαχίες που έδινε όπως αυτή με τον Έκτορα, επίσης στην αρχή τον συμπαθούσε και ο Αγαμέμνωνας και ήθελε να τον κάνει γαμπρό στην κόρη του, μέχρι που ένας έρωτας τους διχάσε.

Ο Αχιλλέας σε μια μικρή εκστρατεία σε πόλη που εφοδίαζε την Τροία βρίσκεται τραυματισμένη μία ωραία κοπέλα την Βρισηίδα την έφερε στην σκηνή του, της έπλυνε της πληγές της και την άφησε ελεύθερη μέσα στην σκηνή του, δεν την βίασε, της έδωσε φαγητό αυτή δεν έτρωγε στην αρχή και τον μισούσε.

Ο Αχιλλέας της φερόταν ευγενικά, όμως μια μέρα που έκλεισε τα μάτια του να κοιμηθεί ένοιωσε μια κοφτερή λεπίδα στον λαιμό του να τον πιέζει. Η Βρισηίδα είχε πάρει ένα μαχαίρι και το έβαλε στο λαιμό του Αχιλλέα, κάμπο τι κάθεται της είπε, εκείνη δεν άντεξε, άφησε το μαχαίρι να πέσει κάτω και έπεσε στο στήθος του Αχιλλέα κλαίγοντας. Η ευγένεια και η μεγαλοπρέπεια του Αχιλλέα έκανε την Βρισηίδα, όχι μόνο να μην τον σκοτώσει αλλά και να τον ερωτευθεί.

Ήταν ελεύθερη και απολάμβανε όλα όσα απέρρεαν από τις εξουσίες του Αχιλλέα.

Όταν ο Αγαμέμνωνας αργότερα πήρε την Βρισηίδα από τον Αχιλλέα αυτός κλείστηκε στην σκηνή του και δεν πολεμούσε μέχρι τον θάνατο του Πάτροκλου, οπότε βγήκε και σκότωσε τον

Έκτορα σε μονομαχία. Μετά τον θάνατο του Αχιλλέα ο Αγαμέμνωνας πήρε την Βρισηίδα στις Μυκήνες, τότε η Κλυταιμνήστρα σκότωσε τον άντρα της Αγαμέμνονα και ο γιος Ορέστης αυτήν.

3000 χρόνια αργότερα στα χρόνια της επανάστασης του 1821 αναγράφεται πάλι μια τέτοια ιστορία, από ένα πρόσωπο με πολεμική αρετή και τόλμη. Πρόκειται για έναν άξιο πολεμιστή, τον αρχιστράτηγο της Ρούμελης, τον νικητή της Αράχωβας, τον γιο της καλογριάς τον Γ. Καραϊσκάκη που και αυτός είχε αντιπαραθέσεις με την πολιτική ηγεσία και τους ξένους στρατηγούς Τζορτζ και Κόχραν, όπως ο Αχιλλέας με τον Αγαμέμνονα.

Μέσα στην φωτιά του πολέμου γεννιέται και ένας έρωτας, ο Καραϊσκάκης κλέβει μια όμορφη τουρκοκόρη ήταν αρκετά χρόνια μικρότερή του και όμως τον ερωτεύτηκε τόσο πολύ που τον ακολουθούσε και στις μάχες με δικό της άλογο.

Ο Καραϊσκάκης την βάπτισε χριστιανή με το όνομα < Μαριώ >, ήταν ντυμένη με φουστανέλα σαν άνδρας και τα παλικάρια την ονόμαζαν < Ζαφείρη > για να μην γίνει αντιληπτή που ήταν γυναίκα. Ο Καραϊσκάκης την αγαπούσε πολύ όπου και να πήγανε την έπαιρνε κοντά του.

Την αποχωρίστηκε μόνο όταν στις 22 με 23 Απριλίου του 1827 στο Φάληρο μία σφαίρα τον κτύπησε

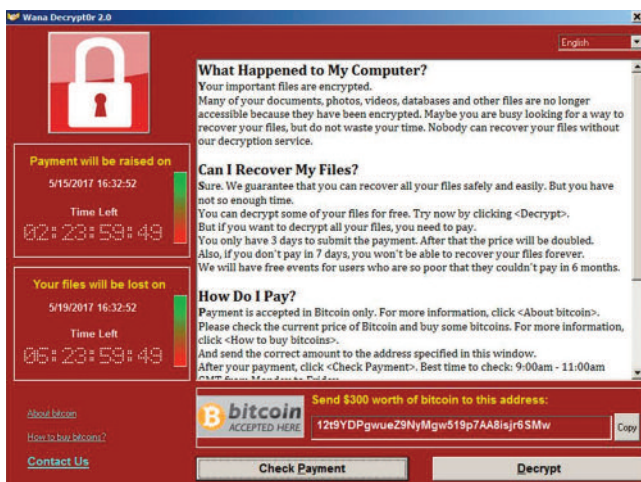

θανάσιμα, ακόμη δεν έχει διευκρινισθεί αν η σφαίρα ήταν από χέρι Τούρκου ή Έλληνα δολοφόνου. Ο Καραϊσκάκης έπεσε στον Ανάτο του Φαλήρου υπερασπιζόμενος την Αθήνα ενάντια στην τουρκική στρατιά του Κιούταχί. Όταν του είπαν που αφήνεις την περιουσία σου είπε 4000 γρόσια στην Μαριώ και τα υπόλοιπα που έχω στην σακούλα μοιραστείτε τα.

Όπως απεδείχθη δεν είχε διόλου άλλη περιουσία. Ο θάνατος του Καραϊσκάκη βύθισε στο πένθος όλη την Ελλάδα.

Δύο Βίοι Παράλληλοι - Πόλεμος και Έρωτας. Δύο πολέμαρχοι από την μακραίωνη και πολύπαθη πολεμική ιστορία της πατρίδας μας.

Οδηγίες για να προστατέψετε τον υπολογιστή σας από τον ιό ransomware

Για την ανάγκη άμεσης κινητοποίησης των χρηστών προσωπικών υπολογιστών και στην Ελλάδα, ώστε να περιοριστούν οι συνέπειες από τη ραγδαία εξάπλωση του ιού τύπου ransomware, που έχει γίνει γνωστή ως μια από τις μεγαλύτερες παγκόσμιες κυβερνοεπιθέσεις μέχρι σήμερα, μίλησε στον ραδιοφωνικό σταθμό του ΑΠΕ-ΜΠΕ, "Πρακτορείο 104,9 FM" ο δρ Γιώργος Τσουλουχάς, ηλεκτρολόγος μηχανικός και μηχανικός υπολογιστών της Πολυτεχνικής Σχολής του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης (ΔΠΘ).

Όπως εξήγησε ο Δρ. Γιώργος Τσουλουχάς, διδάσκων στο τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του ΔΠΘ και στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα του ΤΕΙ Καβάλας, πρόκειται για "μια οικογένεια ιών τύπου ransomware που προκαλεί ζημιές σε έναν προσωπικό υπολογιστή και στη συνέχεια απαιτεί λύτρα για να επανέλθει το εν λόγω σύστημα στην προτέρα υγιή του κατάσταση". Κατά τον κ.Τσουλουχά κάθε χρήστης ενός προσωπικού υπολογιστή "οφείλει να λάβει μέτρα ασφαλείας".

Τι θα διαπιστώσει ένας χρήστης προσωπικού υπολογιστή που έχει υποστεί κυβερνοεπίθεση

"Ο άτυχος χρήστης θα δει ένα μήνυμα που θα του λέει πως ο συγκεκριμένος υπολογιστής και δη τα αρχεία του, αρχεία όπως εικόνες, βίντεο και κείμενα, έχουν κρυπτογραφηθεί. Αυτό σημαίνει ότι ο χρήστης δεν μπορεί να τα δει και τα διαβάσει και για να τα "δει" εκ νέου θα πρέπει να πληρώσει ένα ποσό που του ζητούν. Εφόσον δε θεωρήσει πως πρόκειται για μια σοβαρή απειλή, θα αντιληφθεί την σοβαρότητα της κατάστασης, όταν διαπιστώσει πως δεν θα μπορεί να χρησιμοποιήσει τα αρχεία του. Σε αυτή την περίπτωση είναι βέβαιο πως είναι θύμα τέτοιου τύπου ιού", εξηγεί ο ειδικός σε θέματα ασφαλείας υπολογιστικών συστημάτων που αναφέρει πως "πρόκειται πράγματι για μια από τις μεγαλύτερες κυβερνοεπιθέσεις που γνωρίζουμε".

Ποια είναι τα μέτρα προστασίας που πρέπει να λάβει ένας χρήστης Η/Υ ή μια επιχείρηση για να προστατευτεί από τον άμεσο κίνδυνο

"Η επίθεση στηρίχτηκε σε ένα κενό ασφαλείας που υπήρχε στο λειτουργικό σύστημα προσωπικών υπολογιστών Windows, με τα υποψήφια θύματα να είναι όσοι έχουν ένα λειτουργικό σύστημα Windows. Πρόκειται για ένα κενό ασφαλείας που είχε ανακαλύψει εδώ και έναν μήνα η εταιρία Microsoft, κάτι που σημαίνει πως χρήστες των εκδόσεων του λειτουργικού Windows που υποστηρίζονται από την εταιρία και συγκεκριμένα οι εκδόσεις Windows Vista, 7, 8 και 10, είχαν εδώ και ένα μήνα ειδοποιηθεί από την εταιρία, αρκεί όμως να είχαν ενεργοποιημένη και όχι απενεργοποιημένη τη λειτουργία της αυτόματης αναβάθμισης" τονίζει ο δρ Τσουλουχάς.

Ταυτόχρονα δε, και για όσους διέθεταν ή διαθέτουν λειτουργικό σύστημα που δεν υποστηρίζεται πλέον από την εταιρία Microsoft λόγω παλαιότητας, όπως τα επανομαζόμενα Windows XP "η εταιρία διέθεσε ειδικά προγράμματα βελτίωσης (σ.σ patches) αμέσως μετά την επίθεση, κάτι που η εταιρία δεν συνηθίζει. Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς πόσο σημαντική και μεγάλη σε εύρος είναι αυτή η επίθεση".

Σημαντικό πάντως, σύμφωνα με τον Έλληνα ειδικό, είναι να λάβουν όλοι μέτρα ασφαλείας για τον δικό τους Προσωπικό Υπολογιστή, αλλά και για την προστασία όσων συνδέονται με εκείνον. Κατά τον κ.Τσουλουχά, προτού "ανοίξει" κάποιος αυτές τις ημέρες τον υπολογιστή του και εφόσον δεν έχει κάνει τις απαραίτητες αναβαθμίσεις, θα πρέπει να τον αποσυνδέσει από το Διαδίκτυο. Όταν στη συνέχεια ενεργοποιηθεί ο υπολογιστής απαραίτητο είναι, με τη βοήθεια ειδικού, να ενεργοποιήσει τις αναβαθμίσεις και να πάρει οπωσδήποτε αντίγραφο ασφαλείας (σ.σ. backup) από τα προσωπικά μας δεδομένα, ειδικότερα εικόνες, βίντεο και άλλα σημαντικά αρχεία. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να πράττουμε οπωσδήποτε ούτως ή άλλως και να αποτελεί συνή μας πρακτική, σημειώνει ο κ.Τσουλουχάς που τονίζει πως ο κίνδυνος δεν έχει περάσει για όσους δεν λάβουν τα παραπάνω μέτρα ασφαλείας και στη χώρα μας.

"Με το τελευταίο αυτό χτύπημα οι κακόβουλοι χρήστες ίσως δουν ότι ενέρργει τους αποδίδουν και τους αποφέρουν οικονομικό όφελος, οπότε και θα ήθελα να τονίσω πως όσοι δεχτούν επίθεση από τον εν λόγω ιό τύπου ransomware, δεν θα πρέπει επι' ουδενί λόγο να πληρώσουν το ποσό που τους ζητούν οι επίδοξοι εκβιαστές" καταλήγει ο Έλληνας ειδικός σε θέματα ασφαλείας υπολογιστικών συστημάτων.

Πνευματική Ιατρική

του Άκη Ν. Λιλιόπουλου

Η αγάπη είναι κάτι το έμφυτο, δωρίστηκε από τον ίδιο τον Θεό. Πάνω σε αυτή την αγάπη θεμελιώνεται όλη η ύπαρξή μας. Είναι κάτι, το οποίο ζητούμε υποσυνείδητα, το αισθανόμαστε όλοι μας σαν ανάγκη τροφής ή δίψας... Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, μας δίδαξε αυτή την αγάπη, να την αξιοποιήσουμε, να την βάλουμε τελείως μέσα μας, για να μπορέσουμε να εξιλεωθούμε.

Αν μπορέσουμε και ζήσουμε πραγματικά αυτή την αγάπη, καθώς επίσης και να την δώσουμε απρόσκοπτα και ανιδιοτελώς στους αδελφούς μας, θα λάβουμε ΜΕΓΙΣΤΟ δώρο από τον Θεό, θα αισθανόμαστε χαρούμενοι και ευτυχισμένοι και όχι μόνο.

Αγάπη καθαρή, αμόλυντη, δίχως να έχουμε καμιά υποτιθέμενη ανταμοιβή... πραγματική αγάπη !

Αυτή θέλει ο Χριστός!

Δυστυχώς πολλοί δεν γνωρίζουμε τι είναι ακριβώς αγάπη.

Περιτριγυριζόμαστε από ένα μείγμα διαφόρων σκέψεων και μόνιμων συναισθημάτων, όπως για παράδειγμα κακών επιθυμιών, φθόνου, ζήλιας, εγωισμού, φιλαυτίας και προσδοκιών δίχως καμιά απολύτως πνευματική ουσία κατά τέτοιο τρόπο που ξεχνάμε να νοιώσουμε αγάπη προς τον πλησίον.

Δεν είναι καθόλου προσιτό να απαλλαγούμε εύκολα και να αποβάλλουμε μια για πάντα αυτά, που μας έχουν καθηλώσει και μας έχουν στιγματίσει μόνιμα.

Όμως πρέπει να δούμε το υπέρλαμπρο φως της αλήθειας και την ζωντανής πραγματικότητας δηλ. την ΑΓΑΠΗ! Δύσκολο πραγματικά!! Όχι όμως ακατόρθωτο!!

Πρέπει να προσευχηθούμε, αληθινά, να μετανοήσουμε, να εξομολογηθούμε, να μπορέσουμε να δούμε την αλήθεια από άλλο πρίσμα, να μετανοήσουμε και να δώσουμε άφεση αμαρτιών.

Η συγχώρεση είναι αυτή που θα φέρει την αγάπη, και κατά συνέπεια την ταπείνωση και την αγαλλίαση στην ψυχή μας.

Συχνά συμβαίνει, για να πραγματοποιηθεί η κάθαρση της ψυχής από τα νοσηρά στίγματα και να νοιώσουμε την αγάπη να εισχωρεί στην καρδιά μας, να αποπτόμαστε κάθε κακία και κάθε παθογόνο ψυχικό δηλητήριο.

Δεν μπορεί να εννοηθεί αγάπη, δίχως να έχει εισχωρήσει μέσα μας η συγχώρεση.

Δεν γίνεται να αγαπήσουμε τον πλησίον μας, αν δεν έχουμε παραδεχθεί πάνω του, το αναφαίρετο δικαίωμά του, στην αδυναμία, τον πειρασμό, το λάθος και την αμαρτία.

Θα πρέπει πάση θυσία να το παραδεχθούμε αυτό στον αδελφό μας, ειδάλλως τρέφουμε μέσα μας ένα απέραντο και καταστροφικό εγωισμό, που δύσκολα θα τον καταπολεμήσουμε και θα απελευθερωθούμε από αυτόν.

γένοιτο
Άκης Ν. Λιλιόπουλος

"Βλέπεις, Κύριε, τη λύπη και τα δάκρυά μου... Αν δεν με προσείλκυες με την αγάπη Σου, δεν θα Σε ζητούσα όπως Σε ζητώ. Αλλά το Πνεύμα Σου το Άγιο μου έδωσε το χάρισμα να Σε γνωρίσω και χαίρεται η ψυχή μου, γιατί Σου είσαι ο Θεός μου και ο Κύριός μου και Σε διψώ μέχρι δακρύων." (Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης)

Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος Γραφείο Τύπου
Συμβουλές ενόψει της
έναρξης της αντιπυρικής
περιόδου

Ζούμε στην ομορφότερη χώρα του κόσμου!
Η διατήρηση της φυσικής ομορφιάς και του δασικού πλούτου του τόπου μας εξαρτάται αποκλειστικά από εμάς τους ίδιους.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των δασικών πυρκαγιών οφείλεται στη δική μας αμέλεια.

- Για να μην προκαλέσουμε πυρκαγιά
- Αποφεύγουμε τις υπαίθριες θερμές εργασίες που ενδέχεται να προκαλέσουν πυρκαγιά (οξυγονοκολλήσεις, χρήση τροχού ή άλλου εργαλείου που προκαλεί σπινθήρες,).
 - Δεν ανάβουμε υπαίθριες ψησταριές κατά τους θερινούς μήνες εντός των δασών ή σε χώρους που υπάρχουν ξερά χόρτα και κλαδιά.
 - Αποφεύγουμε το κάπνισμα των μελισσών και δεν εγκαταλείπουμε στην ύπαιθρο τα αναμμένα υπολείμματα καύσης.
 - Δεν καίμε ξερά χόρτα, κλαδιά, καλάμια και σκουπίδια στην ύπαιθρο.
 - Δεν πετάμε ποτέ αναμμένα τσιγάρα και σπίρτα, από το παράθυρο του αυτοκινήτου ή όταν βρισκόμαστε στο δάσος.
 - Δεν αφήνουμε σκουπίδια στο δάσος. Υπάρχει κίνδυνος ανάφλεξης.
 - Δεν προβαίνουμε σε χρήση βεγγαλικών –πυροτεχνημάτων σε περιοχές που βρίσκονται σε μικρή απόσταση από δασικές εκτάσεις.
 - Δεν σταθμεύουμε ποτέ το όχημά μας σε σημεία που υπάρχουν ξερά χόρτα. Ο καταλύτης των αυτοκινήτων διατηρείται υπερθερμασμένος για αρκετό χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να δημιουργείται σοβαρός κίνδυνος έναρξης πυρκαγιάς.
 - Έχουμε υπόψη μας ότι οι σπινθήρες που προκαλούνται από την εξάτμιση όλων των τύπων των οχημάτων μπορούν να προξενήσουν πυρκαγιά.
 - Πάντα συμμορφωνόμαστε με τις απαγορευτικές πινακίδες πρόσβασης στο δάσος σε περιόδους υψηλού κινδύνου.

Πως πρέπει να ενεργήσουμε μόλις αντιληφθούμε μια πυρκαγιά

- Τηλεφωνούμε ΑΜΕΣΩΣ στον αριθμό κλήσης 199 και δίνουμε σαφείς πληροφορίες για την τοποθεσία και το ακριβές σημείο που βρισκόμαστε, καθώς και πληροφορίες για τη συγκεκριμένη θέση που βλέπουμε την πυρκαγιά.
- Περιγράφουμε το είδος της βλάστησης που καίγεται.
- Προσδιορίζουμε την κατεύθυνση της πυρκαγιάς.
- Ενημερώνουμε για την ένταση και τη διεύθυνση του ανέμου στην περιοχή.

Γραφείο Τύπου Α.Π.Σ., Ριζαρείου 1 και Μ. Ασίας, Χαλάνδρι, Τ.Κ. 15233
Τηλ.:2132158680-2, Fax: 2106826726

ΝΕΟ Δ.Σ. ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Σας ενημερώνουμε ότι το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας που προέκυψε από τις εκλογές του Απριλίου 2017, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος:	Αριστείδης Κ. Κούρος
Αντιπρόεδρος:	Αθανάσιος Π. Πέππας
Γεν. Γραμματέας:	Θωμάς Γ. Καραμέρης
Ειδικός Γραμματέας:	Γεώργιος Σ. Τσουλουχάς
Εφορος:	Άγγελος Δημ. Κερφύλιας
Ταμίας:	Γεώργιος Ν. Κωτσαλάς
Σύμβουλος:	Μάρκος Γ. Ρούσσης